

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Turnului 33.

Un număr 3 Lei.

Ziua Invierii - Bucuria celor ce „morti au fost și au inviat”.

Multe invățături se scriu din prilejul Invierii.

Toate ziarele și foliole sunt pline cu așa numite „articole de Paști”. Dar cele mai multe sunt vorbe goale. Sunt cu adevărat „articole” comandate de Paști. Cum spunea odată un ziarist, că-i ceruse un redactor un articol de Paști. Și mi-a trebuit - spunea ziaristul - o seară întreagă de cafenea și cinci „spirituri de vin” până mi-a venit „inspirația” și-am scris articolul. Firește, astfel de articole, ce urme ar putea lăsa în suflete?

Se vorbește mult la Paști despre minunea Invierii Domnului. Și despre minunea Invierii din morți.

Se vorbește însă prea puțin despre ceeață lature a Invierii. Despre minunea Invierii păcătoșilor la o viață nouă. Despre Inviera pe care o vestează fiul cel perdut: „mort am fost și am inviat”.

Căci darul și minunea Invierii tocmai aici se arată și lucrează. Isus cel inviat, invie și pe cei „vili”, pe cei ce trăesc dar sunt morți (Apocalips 3, 1).

In numărul acesta, avem o pagină întreagă (pag. 7) cu „Invieri de pe fronturile Oastei Domnului”.

Sunt acolo lucruri minunate. Unul spune că avea patimă cutare și-a scăpat de ea; altul că zacea ca un mort în păcate și s-a ridicat,

altul că era orb și acum vede etc... Toți vestesc cu putere Inviera fiului perdut: „morti am fost și am inviat!”. Morți erau în păcate și au inviat la o viață nouă.

Iată, asta e biruința Invierii. Căci ce biruință ne-ar aduce Inviera, cătă vreme noi suntem biruți de moartea păcatului?

Iată, asta e bucuria Invierii, căci ce bucurie ne-ar putea aduce Inviera cătă vreme noi suntem niște morți în păcate? Numai trecând prin Inviera aceasta, vom putea dobândi și Inviera cealaltă de dincolo de mormânt.

Se spune de Paști că Inviera a biruit moartea. A rupt acul morții. Dar cătă vreme omul e biruit de moartea păcatului, el n'are nimic cu biruința Invierii. Numai când ai inviat la o viață nouă, moartea și-a pierdut puterea. Ea nu mai are alt rost de căt să te treacă la viață de dincolo de mormânt.

Numai murind față de lume, își perde moartea puterea. Căci ar fi o mare minune să invie cineva fără să moară mai întâi... fără să moară mai întâi față de lume și față de păcat.

Dar lumea e plină de ceilalți „morti” care au murit față de Domnul și față de sufletul lor.

Lumea de azi este un uriaș cimitir plin cu astfel de „morti”. Ce bucurie e să vezi căici și colo învece căte unul și începe a „umbla” și a „grăbi”. Ce bucurie e să vezi cum învie morții și la Oastea Domnului. Să dea Dumnezeu să se umple țara de cei ce „morti au fost și-au inviat”.

Plini de această bucurie sfântă strigăm; Hristos a Inviat!

DUMINECĂ —

ZIUA INVIERII.

Noapte grea... dela Caiasa, Farisei porneau în rânduri... Noaptea asta le-a fost poate noaptea cea mai fără gânduri

Sta Ierusalimul parcă tot mai trist ca mașnănește... Numai vântul cântă în ramuri, melodii de gânduri sfinte.

...Căte-o stea mai cade în noapte ca sănătatea de jăratic... Numai Petru tot mai plângă, amărăt și singuratic...

La mormânt glamaia soldații stând de părțile-amândouă... Dar... de-odată un fulger cade spîndecând văzduhul doud, și... înbrăcat în foc de soare un arhanghel se coboară...

...Sbor peiceștilor născute, piatra în altă parte sboară... Amorțită cu păzitorii... la pământ căzând de frică...

...iar cu Cel ce învinse moartea, altă viață se ridică...

A inviat Stăpânul vieții - pus cu hohi și cu furii -

...Să a plinuit în clipă cea toată vorbele Scripturii

...Judecatu-Lau »stăpânii«; Cruce, ei L-au pus să poarte

Cue ian bătut în palme, omorâtu-Lau cu moarte.

Pusu-Lau încale pietri și peceli ian pus încale

Însă n'au putut să steie înaintea slavei Sale...

...Căfi nu s'au luptat de atuncea că să-L pună iar sub gile.

Și peiceștilor să-i pună, peste piatră, pe vede? ...

...Răstignitu-Lau pe cruce, pusu-Lau sub piatra rece

S'a neputut răstignitorii plini da fală așă petrec...

Dar când nici gândeau atunci toți rămasău de ocară El, învinse ori ce stavil să se ește la lumea-afără...

...Au fost mulți... și fi-vor înca căci ce să-L omoare cătă Dar închis să-L fiină - veșnic - n'o să-L potă niciodată.

...Vor căuta ei să-L năbușe să-L omoare pe vecie

Dar zadarnic, El nu moare... El înțotdeauna invie.

TRAIAN DORZ.

Invieri de pe fronturile Oastei.

„De atunci nu mai plătim bir la crâșme - pe alcohol și tutun“.

Că noi toți am muncit din greu căte 20 și 30 de ani fiecare și bir mare am plătit cu sănătatea noastră lui Faraon. Am muncit din greu la cărămidile lui Faraon și nimeni nu s'a indurat de noi. Dar părintele Trifa, văzându-ne muncind

la cărămidile și cupoarele păcatului ne-a scos în pustie și ne-a îndreptat pasii spre Canaan... Când noi am auzit glasul lui i-am zis: rămâi sănătos Faraone; noi mergem spre Canaan. De atunci nu mai plătim bir la crâșme pe alcohol și tutun, ci mergem mereu înainte cu Biblia, cu negoțul lui Isus Biruitorul.

Am scris această carte, eu nepuținciosul și păcătosul, în numele tuturor fraților și surorilor din orașul Storojineț-Bucovina.

Ștefan Poraica, ostaș.

„M'am trezit după 34 de ani“...

...Adormind în somnul păcatului am zăcut 34 ani în noaptea întunericului, prigondin dragoșteia Măntuitorului și purtând jugul lui satan.

Dar glasul trâmbiței Măntuitorului ce suflă cu putere prin sf. ta a ajuns și la urechea păcătosului de mine. Și m'am trezit și în dragostea Măntuitorului m'am hotărât și eu să lupt ca un bun ostaș în Oastea lui Isus.

Gheorghe D. Stratulat,
com. Nămoloasa sat, jud. Putna.

Mărturisiri și rapoarte dela fronturile Oastei.

Noi suntem în Biserică. Prin glasul goarnei dela Sibiu Duhul Adevarului a străpuns inimile noastre. Și îam cunoscut glasul bland, care a început să ne întrețină ca pe niște mici...

Noi suntem în Biserică. Nouă, chiar părintele Trifa ne-a arătat cum să ne spălăm hainele de păcate în cele 7 tâine ale Bisericii. Noi ne-am trezit la glasul Părintelui Trifa.

Trimiteti-mi foia Isus Biruitorul și o voiu achita căci m' am imbolașit de tot sufletește de cănd îmi lipsește această foie. — Cu cea mai mare răbdare aştept foile, ca din bolnav să mă facă sănătos al nostru Doctor, Isus Biruitorul.

Ion I. N. Jugădaru, com. Puești de Jos, jud. R.-Sărat.

Noi nu ne-am lepădat. Am auzit dela alții oameni că noi ne-am lăsat de sf. Voastră, dară nu-i adeverat părinte, că noi numai atunci ne lăsăm de sfintia Voastră când veți trece la cele vecinice, mai curând nu.

Cu supunere, Vă sărut mâna. Rămân cu nădejdea în bunul Dumnezeu.

Sanda Necula Cosma, Bogata Olteană, Tr.-Mare.

Ne-am hotărât să suferim orice va fi, de cănd am auzit glasul Păstorului nostru prin foia lui Isus Biruitorul. (Ioan 10, 4).

Îl vom urma, căci noi suntem de o credință.

Aug. Cosma și Ilie Toma, com. László-Román, jud. Tr.-Mică.

În fruntea miscării Oastei, pe altul nu vrem decât pe sf. Ta. Vă rugăm nu ne lăsați orfani.

Noi facem neconitenit rugăciuni și posturi pentru înăstirea furtunii din Oaste.

Părvu Ioan, ostaș, Șepreuș.

Vom face zid de apărare în jurul sf. Voastre și ne vom lupta să nu perdem pe Isus cel restiguit.

Fraților, ūnta noastră să fie 1 Cor. 3, 11. De cel ce zidește ca un meșter înțelept de 12 ani de zile, noi nu ne vom depărta, până când nu vom înălțini cu toții în Ierusalimul cel cercesc ca să simu cu toții acolo. Amin.

În numele tuturor fraților din Poiana Blenchi, jud. Someș, *Ioan Ignățiu, ostaș.*

Din Valea Diji, Jud. Hunedoara. Prin cărțile sf. Tale, ne-am născut la o viață nouă, strigăm și noi prezent la datorie.

Teodoresc F. Ioan, ostaș.

Dela frații din Săcărămb și Vârmaga. Cu crucea grea pe umăr vrem să urcăm și noi dealul Golgotei... Vom lupta înainte sub steagul lui Isus Biruitorul.

În numele celor 60 de frați, *Popa Petru, Săcărămb, jud. Hunedoara.*

Mărturisesc fără teamă, că de cănd m'am înrolat în Oastea Domnului mă simt mai sănătos la trup și la suflet și pot face cu drag orice lucru.

Ilie M. Brumărescu, com. V. I. Brătianu, j. Olt.

„In fața razelor”... — din Micești-Alba. — Cucerim Părante! Domnul te-a ridicat ca pe un doctor în mijlocul altător bolnavi.

Și eu eram un bolnav dar mă ūneam că-s sănătos, erau păcatos și totuș mă credeam fără de păcat până când am stat în fața razelor (Oglinda inimii omului) abia atunci am văzut că totul este stricat în mine. Abia atunci am alegat la Doctorul cel mare — la Isus — ca să-mi deleacui cel îsbătitor.

Și acum văd în binefăcătorul meu lup în piele de oale dar eu zic că nu e aşa. El e o oaie îmbrăcată în piele, de lup ceia tot alii l-au îmbrăcat. Noi vom urma această oaie prigoniță, căci ne indeamnă tot spre Păstorul nostru și spre staușul lui.

Slăvit să fie Domnul!

Fr. Ilie Muntean.

Depe frontul din Nordul Ardealului.

Adunarea Oastei din Someș la Chiuiești. Clipe mărete. O adunare ce a ūnit o zi și o noapte întreagă.

În comuna Chiuiești, a fost convocată o adunare, la care a luat parte frații din jud. Someș — 22 comune. O zi și o noapte întreagă am petrecut lângă cuvântul Domnului. Ziua de 24 întregă și noaptea până în zorii zilei de 25, nișău părut doar căteva clipe.

Ne-am desprăjiti plângând (Fapte 20, 36).

Pe cănd mergeam spre casă, o persoană care a stărtuit lângă cuvântul toată ziua și toată noaptea, au stărtuit să intrâm în casa sa (Fapte 22, 14). Și intrând noi la dânsul, am petrecut căteva ceasuri în cuvântul Domnului și căntări duhovnicești (Colos, 3, 16). Și Duhul lui Isus au sălășuit de-asupra casei, două persoane trecând de partea lui Isus și anume Săcmari Susană și Vaidac Marie din com. Chiuiești.

Bunul Dumnezeu să răsplătească cu bine pe cei ce vor pleca în numele lui Isus.

V. Manta, Negrești.

De pe frontul Hunedoarei.

Pe toți oamenii l-au năpădit plânsul.
Dela adunarea din Gura-Vâii.

In Dumineca 4-a din post am fost cercetați de frații ostași din Clujani și Brad, în frunte cu d-l inv. Bratuș. Câtă bucurie am avut!

Cu poezii, rugăciuni și cântări s'a început programul Oastei, urmând apoi o piesă de teatru. Pe toți oamenii l-au năpădit plânsul, chiar și părintele a început să lăcîmeze... A vorbit frațele învățător Bontaș și Albu, care i-a mulțumit pentru osteneala ce a făcut venind pe jos peste 16 km.

Ne-am despărțit cu salutul nostru Slăvit să fie Domnul și înainte cu Isus Biruitorul și am strigat cu toții noi nu vrem să facem critică.

N. Brună.

Noaptea Domnului din Chisindia, Arad.

Bucurii nespuse ne-a dăruit Domnul în noaptea de 16 spre 17 Martie, pe care am petrecut-o în căntări, rugăciuni și ascultând cuvântul sfânt vorbi de copiii lui.

Incepând dela ora 9 și până după miezul nopții, adunarea a continuat într-o atmosferă de frățietate și dragoste... Am avut în mijlocul nostru și pe Pă. Iosif și pe frații Șerban și Zorza.

Slăvit să fie Domnul!

Viorel Boborodea, învățător.

Iar de Ierusalim (de Biserică) nu ne vom depărta.

Tinem cu sfintenie la ceeace am primit. — Încă un cuvânt ai oștilor din jud. Hunedoara.

Fronturile de pe Valea Streiului înaintează împotriva răutăților fără a se îndoia cu privire la cele ce se petrec la Sibiu. În frunte cu Domnul Isus Biruitorul îndrăzim spre biruință căci El ne conduce.

Sperăm că în curând Lumina lui Hristos luminează tuturor celor ce nu din ră vorină se împotrivește numelui → Isus Biruitorul și vor vorbi totuș acela ce se vor îndrepta despre lumina de pe drumul Damascului.

Vom încă de răbdare, blâzni, îngăduitori, milosi față de cei neînțeleși, lubitori de adevăr, deștepi, întru priveghiere și aplicați mereu la picioarele Crucii lui Isus Biruitorul.

De Ierusalim nu ne vom depărta (de Biserică) orice s-ar întâmpla cu noi.

1. P. Sfintul nostru Mitropolit Nicolae știm că ne-a îmbărbătat în porința noastră împotriva răutăților acestui veac și ūnem cu sfintenie la celace am primit de și în această manevră ni-se aduce vină că suntem pe o cale gresită.

Noi credem că o altă examinare a Oastei nici nu s'ar putea decât în felul acesta Lumina lui Hristos luminează tuturor!

Pe noi nimic nu ne însărcină să ne împăimăță ci noi știm că Regele Isus Biruitor va ești Biruitor, iar noi armata Lui ne vom bucura și mai departe de biruință împotriva vrășmagului ce se războește cu noi.

Slăvit să fie Domnul!

Gh. Muntean, ostaș.

Măreața adunare din Banpotoc...

In zua de 17 Martie, o măreață adunare de pregătire a lui Dumnezeu s'a ūnit în comună noastră. Au participat ostași din comunele: Chisindia, Vârmaga, Vojoj, Săcărămb, Cărpiniș, Uroi, Rapoltul-Mare, Ropoltel, Tâmpa, Hunedoara și Sebeș-Alba.

Înainte de masă am luat parte la slujba sf. Liturghie slujită de pă. Iosof conducătorul Oastei din loc iar după amiază, la școală, a urmat înălțătoare, adunarea Oastei. S'a cântat Domnului, s'a vesit cuvântul lui de către frați și s'au declarat poezii de felicită din Vârmaga.

Pentru toate slăvit să fie Domnul!

Viorel Boborodea, învățător.

Grupul Domnului

de ostași din această comună mergem bine pe drumul Canaanului, spre țara făgăduinții... Pe Domnul îl rugăm neîncetă să ne învrednică să putem purta și noi crucea, dar numai pe urmele Lui.

Costică V. Ionașcu, comuna Tudor-

Vladimirescu, jud. Tecuci.

Din Chișinău—Basarabia.

Cu adunările mergem mai departe, înănd drumul înainte spre Canaan.

Slăvit să fie Cel ce toate biruiește.

Ostaș Nistor Melnic.

Din Poroschia—Teleorman.

Cu Domnul am reînceput lucrul și mergem înainte. O înălțătoare adunare de pescuite am ūnit în com. Tigănești, la care a luat parte și fr. Rusescu din Alexandria precum și Oastea din Brânceni.

Pentru toate slăvit să fie Domnul!

I. Vochina, ostaș.

Din Bănești—Arad.

Prea Cucernice pă. Trifa!

Noi ostași Domnului din comuna Bănești, în zua de 17 Martie, am trăit clipe pe cari nu le vom uită niciodată, ne-avem cercetă frații din comunele Leaș și Bodești, am avut între noi pe frațele Pavel din comuna Criștoru, jud. Bihor, un adevărat ostaș a lui Isus Biruitorul, care ne-a înălțat foarte mult sufletește.

Noi ostași Domnului din părțile acestea ne ūinem strâns legăți în jurul Bisericii lui Isus Biruitorul și de prea cuv. pă. Iosif Trifa. Cu Dumnezeu înainte!

Pag George, ostaș.

De pe frontul din Banat.

În duhul primilor creștini.

Noptile Domnului din Cireșul și Jdioara.

Cu sufletele pline de dragoste Măntuitorului Hristos, venim și vă raportăm despre bucurile duhovnicești pe care le-am avut cu frații din trei comune din jud. Severin. În seara zilei de 19 Martie am avut o adunare plină de duhul dragostei lui Isus în com. Cireșul.

Am petrecut în Domnul pâna la ora 1 după miezul nopții. Slăvit să fie Domnul, căci duhul Lui cel sfânt l'am simțit în sufletele noastre.

In seara zilei de 20 Martie, Domnul Isus ne-a ajutat de am ajuns la frații din com. Jdioara, un grup de 12 frații.

Am trecut prin com. Cricova căntând. Oamenii cu simț creștinesc cu care ne înălțiam ne privia cu interes și ne întrebau cu ce scop mergem la Jdioara, noi le răspundem că mergem pentru scopul Domnului. Ajunși la Jdioara, frații ne-au așteptat cu bucurie, am ūnit o adunare dela ora 8 pâna la ora 12 noaptea, unde am petrecut de asemenea în duhul primilor creștini. Au vorbit frații Ion Stoia cantor dela Cireșul, frațele T. Muntean dela Lugoj și fr. Filip Carebă dela Reșița.

Frații cu toate că eram obosită de munca zilei, totuși la această privegherie au fost treji cu sufletul și mintea pentru această bucurie. Strigăți cu toții

Slăvit și mărit să fie → Isus Biruitorul.

Frații I. Stoia, T. Muntean și F. Carebă, Oastea Domnului, Cireșul.

In Oaste au mai intrat.

Din jud. Hunedoara. Com. Nușoara: Ioan Cornea și Roman Cornea cu soția Sofica, Mărinca Avramesc, Sănduța Moș, Petru Moș, Petru Moș, Sofica Ologiș, Susana Jur, Ionuț Cornesc, Nicolae Muntean și soția Maria, Ileana Contea, Ștefan Moș cu soția Rusanda și soța Susana, Maria Feder, Mărinca Dogari, Anisia Hobean, Ilina Jur, Susana Dogari și Maria Alb. **Com. Bârdăști:** Vasile Dragoș, Andrei Dragoș, George Petrescu și Ioan Udilă. **Comuna Sănpetru:** Măriția Lăsconi și Anăția Mihăilesc. **Com. Săcel:** George Cristea și Cornel Sura. **Com. Valea-Doljei:** Simeon Ionaș și Saveta Găvrilesc. **Com. Valea-Doljei:** Ioan Doronai Florin Furca, Anica Lenășă și Mărinca Milușiu. **Com. Măldășeni:** Pentru Mohora. **Com. Ohaba-Clopșii:** Opreja Lăești. **Com. Râu de moară:** Floare Mitică. **Com. Udeacă:** Samoilă Ungur și soția Ionuță, Valeria Pătrău, Gheorghe Hurdubeu, Eremie Lucaci, Moisă Crăciunesc și Elena Ungur. **Com. Măești:** Saveta Boanta. **Com. Bretea-Streliu:** Micișanu Pescari. **Com. Sălaşul de sus:** Mihai Gabor, Ștefan Vlad și soția Rezi, Cătuța Ousijă și Călăruțu Isaac.

Județul Sibiu. Com. Poiana-Sibiu: Ion Plăcintă.

Din jud. Cernăuți. Com. Cozmin: Nichita Mihai și soția Varvara, Jeana Isidor, Onofreicu Petru, Rohovei Toader și soția Dominica, Pentelieciuc Tanasi și soția Viorica, Paulenco Ana, Cocia Uliana, Onofreicu Elirona, Ungurean Nicolai și soția Elisaveta, Onofreicu Domnica, Scricari Nichifor, Tudorovici Domnica, Culicu Irina, Chioscu Vironța, Simion Nichifor, Culicu Vironța, Culicu Pachina, Guz Maria, Spatar Paulina, Hâncu Licheria, Ungurean Maria, Antosi Gheorghe, Milașinchi Nastasia, Nicita Cristina, Spatar Traian și Ursuliac Licheria.

Din jud. Cămpulung. Comuna Stîlubican: Ioana Boloi și Maria Hosbăț, Arturi Golăș. **Com. Stulpicani:** Maria Hosbăț și Ioana D. Boboi. **Câmp-Lung:** Saveta Dorotei, Dumitru Conea și Saveta Conea.

Din jud. Cluj. Com. Sărata: Terec Teodor.

Toți vom învia – dar în două tabere.

„Cei ce au făcut cele bune vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut rău, vor învia pentru judecată. (Ioan 5, 29).

Ziua Invierii, este ziua bucuriei. Prin Invierea Domnului, prin moarte și învierea Domnului, toți am primit făgăduința și darul că vom învia și noi din morții. Moartea nu ne va mai putea ținea în mormânt. Scrie așa de frumos despre aceasta apostolul Pavel, la I Corinteni cap 15 (a se citi).

Toți vom învia – acesta e parola de bucurie a Paștilor. Numai că parola aceasta aduce și un cuvânt greu. Toți vom învia – dar în două tabere. Îar aceste două tabere le-a arătat însuși Mântuitorul, »Amin, amin zic voi că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu... Si cei ce au făcut binele vor învia

pentru viață iar cei ce au făcut rău vor învia pentru judecată. (Ioan 5, 25–29).

In una din aceste două tabere vom fi și noi – așa după cum trăim în viață aceasta.

Pentru cei ce trăesc o viață fără Dumnezeu în lume; pentru cei ce trăesc în lume și desfășările ei – ziua Invierii ce le-ar putea altceva aduce decât sinistra aducere aminte, că vor învia pentru judecată. Clopoțele Invierii la unii le cântă de viață, la alții de moarte.

Fericire de cel care trăește o viață cu Domnul. El va muri în Domnul, va învia în Domnul și va trăi cu El în vecii vecilor Amîn.

Biruința Dragostei.

Să ne apropiem de Crucea de pe Golgota și să ascultăm cântarea de biruință care răsună de pe aceasta Cruce.

Taci, o suflete al meu. Inchină-te, omenești, cu sfială! Cutremură-te, iadule! Suflete măntuite, inchină-ți-vă înaintea acestei jerife! »Căci așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său cel Unul-născut L-a dat... L'a dat în biruință păcatului, în mâna ucigașilor, a păcătoșilor, pe El care n-a păcătuit niciodată, care n'a avut nici măcar o pată pe sufletul Său cel curat.

Isus, Regele cel mare, care închinurile morții, e părăsit de Dumnezeu. Focul chinului mistește trupul Lui, străpunge Sfântul Său suflăt. – Pentru ce?...

Acela care se luptă acolo la Golgota cu chinurile morții și Regeli dragostei. A părăsit Casa Tatălui Său, Cerul, și s'a scoborât pe pământ, sărac și umil, pentru ce?... să te măntuască pe tine... pentru tine!

Fără casă, fără adăpost, n'avea nici unde să-și aplece capul. Dar dragostea Lui nu s'a obosit. Ucenicii Lui nu l-au pricopisit. Poporul Lui nu s'a pocăit, cărturarii L'au prigonit... și El l'a iubit pe toti! Ierusalimul, orașul Dragostei Lui, Ierusalimul care cunoștea sfânta Lui viață, l-a dăruit... o Cruce! Si El a privit această cetate, și a plâns asupra ei, a plâns lâcrâmi de dragoste asupra inimii împietrite a Ierusalimului!

Sub loviturile biciului, sub palmele, scupătul, batjocura și coroana de spini, El n'a sovădit o clipă.

Iată L spânzurat pe Cruce! Iadul râde!

Moartea aşteaptă prada ei!

In fața Lui stă poporul cel vrăjămas! Stau acei pe care El i-a vindecat, și măngâiat... și cari acumă'l privesc, și l batjocoresc! Acolo stau farisei și cărturarii cu inima lor învenită și fătănică.

Si ce vede și pe ucenicii Lui care fug. Si simte că Dumnezeul lui L'ar părăsi... Dragostea pătmese, săngerează, moare... singură!

O poruncă numai din gura Lui și două-spre-zece legioni de ingeri ar fi judecat această gloață împărătită! Uu cuvânt strigat spre Cer, și El, Atotputernicul, ar fi fost slabod.

Ingerii se cutremură, timpul își oprește mersul, Duhurile se aplăcă din cer și privesc la pământ! O Dragoste, o Dragoste! vei fi Tu biruitoare?...

Si iată că buzele Celui care moare în chinuri nefinchisute, grăcesc: »Părinte, iartă-le lor, căci nu stiu ce fac! Si din inima care se trânge ese strigătorul biruitor: S'a săvârșit! »Acest strigător de biruință a pătruns cerurile, a cutremurat iadul, a căstigat răscumpărarea!

Si acumă, vino, o suflete, la piioarele Crucii. Aruncă-ți aici toate păcatele tale. Aici e puncta pe care vei trece în patria cereacă. Dragostea a făcut totul pentru tine. Priveste-o, ea te cheamă: »total pentru tine». Imbrățează această Cruce și roagă-te: »Domul meu, o Mântuitorul meu, sună al Tău pentru vecinie!«

Traducere din limba germană.
Sora Maria Brâiloiu.

Bucuria femeilor cari L'au aflat pe Domnul.

Bucuria unui suflet care îL află pe Domnul.

Si le-a zis Isus: bucurați-vă, iar ele s'au apropiat să-i cuprindă picioarele și l-s'au închinat (Matei 28, 8–9).

Betele femei, veniseră de dimineață să ungă cu mirosme trupul lui Isus (Marcu 16, 1). Dragostea lor pentru Cel răstignit nu le-a dat hodină.

Dar au găsit piatra prăvălită și mormântul gol. Spaimă mare le-a cuprins. »Unde vor fi dus trupul Domnului? Nici mort nu L'au lăsat în pace! Unde va fi?« Se întreba una pe alta cu durere nouă în suflete. Lacrimile le-au podisit. Au șezut și au plâns la marginea mormântului gol (Ioan 20, 11–13).

Dar îată că Domnul Isus se îndură de lacrimile lor și li-se arată. La început ele nu L-au recunoscut. Dar când l-au auzit graful

au cunoscut că este El. Fețele triste li-s'au luminat ca de un soare nou. În ochii înlâcrimiți a început să-le strâlucă o bucurie mare. Uimită și fericite, ele l-au strigat »Învățătorule!« (Ioan 20, 16). Apoi s'au apropiat să-l cuprindă picioarele și l-s'au închinat (Matei 28, 9).

Ei au aflat pe Învățătorul lor cel drag. Si nu numai că L-au aflat, dar L-au aflat viu. El a învățat! El i-a icu ele, lângă ele. L-au auzit graful! Lui dulce.

O, cine ar putea spune bucuria lor că au aflat pe Domnul? De bucurie n'au mai putut scoate nici un cuvânt ci s'au prăbușit la picioarele Celui care înviase biruința lumii și moartea.

Aceasta e bucuria celor ce aflu pe Domnul. Si nu este bucurie mai mare ca aceasta. Când îL aflu pe Isus, de obicei eşti cu ochii înlâcrimiți de necazuri multe. Pe Isus îL auzi numai în mijlocul sufrișelor.

Femeile mironosite sădeau și plângau lângă mormântul gol, când îl-s'a arătat Domnul. La început nici nu L'au cunoscut. Abia când l-au auzit graful au cunoscut că este El.

Așa se întâmplă aproape cu toți cei ce aflu pe Domnul Isus. Aproape toți sed și plâng la marginea unui mormânt gol, care e viață lor trăită în desfășură. Aproape toți caută un rezam în golul vieții lor lumești, și așteaptă o măngâiere în greutățile suferinței.

Iată eu mi-aduc aminte că tot șezând, ca mironositele, și plângând la marginea unui mormânt gol, am auzit graful Domnului Isus și L-am cunoscut... Era acum doi ani. Mă imbolnavisem greu de o boală de inimă. Îmi dădeam seama că boala asta nu se vindecă și că ea îmi zădărniceste toate planurile mele tinerești, și pentru cari învățasem în școli 12 ani. Deci viața mea, se golise dintr-odată de tot ce aveam în ea, strâns cu trudă și având tinerești. Viața mea era un mormânt gol.

Eram la Cernăuți în spital. Ședeam și plângeam la marginea mormântului meu gol... Si căutam un rezam în golul din jur. Căutam o lumină în noaptea ce se făcuse. Așteptam o măngâiere în suferințele ce-mi sfătuiau sufletul.

Atunci, dintre foile Scripturii, începu-i să aud un glos dulce. Înaintea ochilor sufletești începu să-mi licăreasă o lumină.

Domnul Isus era lângă mine. Mă încredințam tot mai mult despre asta... Era în săptămâna Patimilor. Si s'a făcut lumină... Si am cunoscut pe Isus... L-am văzut printre lacrimi și L-am auzit printre suspine... — »Isuse!« I-am strigat plângând și l-am cuprins în brațe crucă răstignirii cu o bucurie creșă... Bucuria așărtării Domnului Isus! Bucuria Invierii în Isus, în lumeni Golgoței!

Bucuria femeilor mironosite, dă-o Doamne tuturor celor cari încă n'au gustat dulceața ei.

Nicolae Vona.

Primăvara.

Ah, iubită primăvară, veselă și încântătoare!
Ca un inger al iubirii ai sosit cu flori și soare,
Tu aduci îmbărbătare, bucurii în zile grele
și speranță spre mai bine pe pământul tării mele.

Toate au acelaș farmec, întocmai ca altădată:
Miei sburdalnici, cânt de păsări și verdeată minunată.
Toate se repetă iarăși neschimbându-și nici cum firea,
Doar un lucru te doboară: când privești azi omenirea,

Tu aduci flori cu miresmă, zefir dulce cu căldură,
Omenirea zace în patimi și în nouri plini de ură.
Tu sosești cu bucurie și cu mană roditoare,
Omenirea se frâmântă învrăjindu-se sub soare.

Doamne, cu puterea-Tă mare, fă o sfântă primenire
și trezește omenirea din grozava amortire.
Să invie iar credința a străbunilor de eri,
Care au păstrat în suflet flori din multe primăveri.

C. Tuduscluc, ostaș.

S'a mutat Librăria și Redacția

Librăria „Oastea Domnului“ și Redacția foii „Isus Biruitorul“ s'a mutat într'un local nou, mai mare și mai încăpător. Toate comenzi, scrisorile, banii — și tot ce se se trimite pentru foaie și Librărie se va trimite de acum înainte pe adresa:

SIBIU, STR. TURNULUI Nr. 33.

La Invieră, prin moartea și îngroparea noastră în Hristos.

„Amin, am zic vouă, dacă grăunțul de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare aduce roadă multă“ (Ioan 12, 24—25).

Cât de simplu și cât de adânc a lămurit Mântuitorul moartea și Invieră Sa, prin asemănarea grăunțului de grâu. Cât de simplu și cât de adânc le-a arătat apostolilor și lumii întregi pentru ce a trebuit să moară. Înțocmai ca grăunțul de grâu, El a trebuit să moară ca să dea altora viață.

Moartea, jerifa Mântuitorului, este miezul creștinismului. Moartea lui Hristos — zicea un vestit predicator — este viața învățăturii Sale.

Isus Mântuitorul a trăit și a învățat trei ani pe pământ. Dar El poate să trăiască o viață întreagă. Să ce lucruri minunate ar fi putut face El pe pământ, întreaga viață întreagă. Cu vraja Cuvântului Său ar fi putut curențiera întreg pământul. Să ar fi putut »sistematiza« învățările în sute de cărți. Ar fi putut strânge mii de învățători în jurul Său. Ar fi putut răscoli întreg pământul pentru Dumnezeu și mântuire. Cu pilda vieții Sale, cu minunile Sale, cu predicile Sale ar fi cucerit lumea. Să poate nici n-ar mai fi fost lipsă de dureroase săngerare de pe dealul Golgoței.

Dar la toate aceste gânduri de îspită, Scripturile strigă într-un glas că Fiul lui Dumnezeu trebuie să moară; numai moartea Lui poate răscumpăra și mântuitoru omeneirea. Să se ridică însuși El, Domnul Hristos, spunând lămurit că grăunțul de grâu trebuie să intre în pământ ca să aducă roadă.

O! Dacă ar fi trăit Hristos o sută de ani, dacă ar fi trăit chiar două, trei sute de ani... dacă ar fi colindat întreg pământ... dacă ar fi lăsat sute de cărți și pilde neînțecute de viață.

Totuși dacă El n-ar fi murit pentru noi, lumea ar fi plină de moarte și de morți. Nici un suflet

n-ar fi gustat încă din viață. Căci viața cea duhovnicească ne-a venit prin moartea și ierfa Lui. Nicu unul din noi n-am fi inviat la o viață nouă, dacă Hristos n-ar fi murit și n-ar fi inviat pentru noi. Grăunțul Cuvântului ne-a putut aduce roadă de mântuire, numai întrând în pământ și »murind« pentru noi.

Acest adevăr nu-l arată Biblia pe toate paginile ei. Îl vedem în chip deosebit la cele două faceri ale lumii.

Viața cea dintâi a venit în lume prin creațune. Dumnezeu l-a făcut pe omul cel dintâi, dar această creațune s'a perduț în grădina Ede-nului.

A doua creațune — cu Noe, al doilea Adam al omeneirii — ne-a venit prin o moarte și o înmormântare. Căci Noe a intrat în corabie ca într'un mormânt. A trecut cu corabie prin valurile morții ca într'un fel de sicriu și când a ieșit afară era un fel de Invieră la o viață nouă.

Acesta este și azi drumul vieții și mântuirii. Noi am murit cu Hri-

stos, ne-am îngropat cu El, am inviat cu El și trăim cu El.

În afară de această moarte și Invieră cu Hristos, nu este în lume viață duhovnicească adevărată.

Iar moartea și îngroparea noastră este să murim față de lume și față de păcat. Fără această »moarte« și »îngropare« nu este Invieră. Începutul mântuirii este strigătul fare și lămurit: »să moară omul nostru cel vechi! Să-l îngropă pe omul cel vechi din noi. În fiecare din noi trebuie să fie un »Tribunal« care rostește mereu o »sentință« o »judecătă aspră«, fără drept de apel; la moarte cu tot ce mai este din omul cel vechi în noi!... Iar această »judecătă« o putem execută cu »grăunțul-Isus« care să pogorât în pământ să ne lase roadă de putere și mântuire.

Noi trăim prin moartea și Invieră Domnului. Trăim prin »grăunțul« care a intrat în pământ pentru noi și ne-a lăsat »roadă« de viață. Ne-a lăsat viață însăși.

Dar grăunțul de grâu mai are

și o altă predică pentru noi. Să ne îngropăm și noi grâul vieții noastre nu numai pentru noi, ci și pentru alii.

Pilda cu grăunțul, Mântuitorul a spus-o alături de cuvintele: »Cine își iubește viață, acela o va pierde; și cine își urește viață în lumea aceasta, acela o va câștiga în viață cea veșnică (Ioan 12, 25).«

Trebuie să »pierzi« tot omeneșul din tine, dacă vrei să »trăești«. Trebuie să »pierzi« totul și să te predai Domnului cu totul dacă vrei să trăești. Cela ce trăiește numai pentru sine, acela nu trăește. Acela e »grăunțul care rămâne singur«. Acela a pierdut viață, a pierdut coroana.

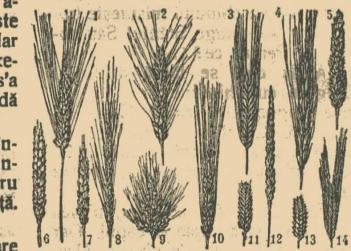
Dacă însă trăești pentru Dumnezeu și pentru alii — atunci ai aflat viață. Ai »perdut« totul, dar ai aflat totul, ai aflat viață.

Iubitul meu, și tu ești un »grăunte« de grâu. Nu te feri să fi »aruncat« și »sămânăt« în pământ. Din potrivă roagă-te Domnului: Doamne, sămână-mă și pe mine undeva... unde Tu îști că aș putea aduce ceva roadă!

Să ne gândim mereu la cuvintele apostolului Pavel: »Ce sămân omul, aceia va și seceră. Cine sămână în firea lui cea lumească, va seceră moartea; dar cine sămână Duhul, va seceră viață veșnică« (Galateni 6, 7—8).

Iubitul meu, bagă de seamă, cimitirul de lângă biserică este un ogor duhovnicesc în care fiește cărele ne »sămânăm« sămână Invieră. Unii sămână grâu, alii neghină. Fericie de cei că au »sămânăt în astă lume cu lacrimi căci cu bucurie vor seceră«.

Fericie de ceice »au sămânăt plângând căci cu bucurie își vor strângă snopii« în ziua cea mare a Invierii. (Ps. 126, 5—5).

SPRE CANAAN.

De pretutindeni răji strigă: suntem prezenți la datorie
Noi vrem să mergem înainte cu Oastea adevărată, via.
Dorim pustia, vrem Canaanul și nu ne întoarcem înapoi
Orice necazuri și prigoane ar curge zilnic peste noi.

Ne înfrățim cu suferință și vrem să noi să pătimim;
Ne bucurăm de spini, de cruce, sunt talismanul ce dorim.
Puin suferință, dureri, prigoane, cu Domnul vom înainta;
Biruitor în fruntea noastră Isus ne-arăta calea Sa...

Iar călăuză-l vrem pe-acela, pe care Domnul Dumnezeu
L'a pregătit prin suferință și l'a făcut gornist al Său;
Pe el vrem, căci stie calea și noi nu vrem să rătăcim;
Cu omul Domnului, cu Moise, pe calea Domnului păsim.

Rămâi cu el Isus Doamne, și dă-l putere neîncetată
Să sună goarna deșteptării așa precum l'at învățat.
Cu braț înalt, cu mâna tare, conduce-ne Doamne spre Canaan,
Să trecem prin pustia lumii, biruitor peste Iordan.

I. MARINI, Inv.-ostă.

Invitat la adunarea din Corod, jud. Tecuci.

Noi ostașii din Corod, am înghesat de atâta frig ce este pe la noi. De 5 ani, dela sfintirea steagului nu am mai făcut nici-o adunare mare. Iar acumă din voia Domnului, mănați de puterea Lui prin fratele Traian Corodianu, avocat, vom face o adunare mare în ziua de 5 Maiu, (Duminica Tomii).

Și fiind trenul cu reducere (jumatate), rugăm în numele Domnului să luă parte și cel de departe de Domnul. Că pe cel de aproape și așteptăm să vină cu steagurile în frunte.

Cei ce veniți cu căruțele să-și lanțezi, fiind lipsă pe la noi, și tra-

getă la fratele Paraschiv Sărghiile. Sfânta Liturghie se face la Biserică Sfântul Voevozi. Vești că toți frați și surori de departe de vîne în mijlocul nostru fratele Traian Corodianu, avocat, Tecuci.

Rugăm ca să vină și fratele nostru Locot-Colonel Coman Ionescu, și fratele nostru Dumitru Mihalache că mult îl dorim.

Despre hrană pentru trup, cel ce fine mult la trup să vă îngrijiti; fiind o mare secretă acă la noi căci noi nu avem de unde să vă da.

Slăvit să fie Domnul!

Frații din comuna Corod, jud. Tecuci.

Sărbători fericite urăm iubiților noștri frați cetitori — întâmpinându-vă cu creștinescul

HRISTOS A ÎNVIAT!

Luptătorii Oastei cântă Domnului o „cântare nouă”.

Slăvit să fie Domnul. Pe plăurile ţării noastre a început să răsune o cântare nouă. Din sufletul poporului nostru a început a curge o cântare nouă. »Oastea Domnului« a desfășurat în suflete coarda cea dulce a cântări și a poeziei. Poporul — autorul — atâtorel poezii, a început o cântare nouă, o poezie nouă spre slava Domnului.

Ca un dar de Paști, dăm în acest număr o pagină întreagă ruptă din sufletul stihiitor și cântător al fronturilor Oastei.

E o pagină cântătoare intocmită de lăbului nostru frate Traian Dorz.

Despre Golgota...

*Şi te uită frâjioare... Pe Golgota colo sus
Şi priveşte ca durere unde Domnul a fost dus.*

*Toată suferința Crucii — tot ce-a indurat
[Isus]
A fost ca pe om să-l urce până la Tatăl
[În cer sus.]*

*... Întorcești-vă la Domnul, cei aleși din
[tot poporul]...*

*Să pornim din nou în luptă cu Isus
Biruitorul...*

Stan Ioniță, Strâmbeni—Prahova.

Cheamări la Isus.

Vă chem fraților pe toți
Cei ce cred că în Hristos
Predați-vă Domnului
Să intră în Oastea Lui,
Vă predăți Domnului sfânt
Si slugiți Lui pe pământ...

Petru Sarca,
Radu Negru—Făgăraș.

*... Cele reale să urâm
Cele bune să iubim
Dimpreună petrecând
Bine tuturor făcând.*

*Precum dulcele Isus
Ucenicilor le-a spus
Toate astea de-ți pâză
Cerul îl veți moșteni...*

*... Deci lubite frâjioare
Prin Isus cel răstignit
Poți să scoți dela pierzare
Un fiu rătăcit.*

*Poate să se imblânzească
Chiar și-o înimă de fer
Nu prin ura cea lumească
Că prin dar din cer...*

Nicolae Dumitrescu,
Sibiul vechi—Hunedoara.

*Frații mei și surorile
Multe lacrimi de durere
Sara și dimineața
Curge de-mi udă față.
Las să curgă și să spele
Toate păcatele mele.
De când plâng și mă căesc
Doamne bine mă simțesc,
Frații mei și surorile
Când în suferință grele
Veți zacea, priviți în sus
Să veniți cără Isus
Să rugați-L cu putere
Căci El vă dă măngâiere...*

Clejii Anica, Băile-Hunedoara.

Rugăciuni.

*... Tu care porti pe ceruri și soarele și norii
Indură-te Părinte și ajută-ți luptătorul
Arătă-ne Tu calea ce duce 'n Canaan
Ajută-ne să 'nrângem îspita lui Satan.
Ajută-ne să trecem și peste-a morții cale
Să să olimăndră sub arpile Tale...*

Iorgu Ciomac, Bădeni—Student.

*... Doamne sfinte și 'ndurate
Dă azi cîinții mele
Ruga mea spre Tine sboară
Printre mii de stele...*

*Nu mă da uitării Doamne
Ajutorul când Ti-l cer
O! Ascultă-mi rugăciunea
Când se 'nalță către cer...*

Nicu Petrescu, student
R.—Vâlcea.

Ridică—voi ochii 'n sus
Cătră Tine O, Isus
Genele—singureitate
De patimi și de păcate.

Dă-mi Tu lacrimi umilite
Să-mi plâng faptele greșite
Să mă 'nvredințesc și eu
Să fiu veșnic robul Tânărului.

Gr. Gavrili, Cățău.

O Isuse mult iubit
Să de lume neprimit
Iară-mă Tu Domnul meu
Că multe și-am greșit eu.

Te-am părăsit și Te-am legat
Să multe palme Ti-am dat
Cruce a 'n spate eu Ti-am pus
Să duci pe Golgota 'n sus.

Pentru acest mare păcat
Eu te rog îngemunciat
Eu te rog și plâng mereu
Ca să-mi ierși păcatul meu.

Tache Grădinaru, Tecuci.

Doamne Dumnezeul meu
Cel mai păcătos sunt eu
Plec genunchii 'n fața Ta
La amintire rugă mea.

Ti-am nescosit poruncă
S'am călcătat și la urmă
... Iar acum Te rog cu lacrimi
Să mă ierși Isuse sfânt...

Gheorghe Acioabăniță,
Coarnele Caprii—Iași.

Luminăză-mi inima
Să Te poată lăuda
Gândurile-mi limpezește
Mîntea mea o curățește...

Pune strajă gurii mele
Să nu spună vorbe rele...

Doamne rugăciunea mea
Primește-o înaintea Ta
Să-mi ascultă glasul meu
O Isuse Dumnezeu...

Ion Deloreană,
Șugag—Alba.

Ne rugăm Isuse Tie ne'ncetă
Du-ne Tu pe calea care-am apucat
Să ne-ațută Doamne cum ne este dorul
Să mergem înainte cu Biruitorul
Tu ne întărește că vom mai tră
Toată viața noastră Tie și Ti slui.

Manole și Paraschiva Căndoi,
(cea fără mâini) Nocrich—Sibiu.

Către Tine Doamne sfinte
Ne rugăm acum ferbinte
Ne rugăm fără 'acetare
Ai Tu multă indurare...

... și din slăvile cerești
Pe noi să ne ocrotesci
Să 'ngrijești de a Ta turmă
Până 'n ziua cea din urmă...

Gheorghe Mărgineanu,
Dârlos—Tr. Mare.

Trimite-mi orice Doamne, nenorociri
(sau bine),
Eu sunt convins că totul pornește dela
Tine...

Si de-mi vei da Calvarul sau veșnicul
[Eden]
In veci slăvitu-ți nume Isuse o să-l chem
Si dacă — cu furtuna — mi l'cerca
[meru]

Ca Iov canta voi veșnic: »Slăvit e
[Dumnezeu]...

I. V. Spiridon,
student Avrig.

Strâmtarea zilelor din urmă și invieră

Ide apoi răsună ca o prorocie:

... Veni în timpul când pământul

Va fi cu totul preschimbăt

Când bucuria și durere

Vor dă un cîntec neschimbăt

Tuna—va cerul cu putere

Văduzul 'nreg va tremura

Căuta—va omul măngâiere

Și nicăru nu va afă...

Venii—va timpul când durerea

Va fi stăpână pe pământ

Căuta—va lumea măngâiere

Dar n'o afă nici în mormânt...

... Veni—va timpul... iată vine

Plini de necazuri și dureri

Dar Domnul cheamă pe oricine

Pe calea sfintei invieră...

Miron Abrudan, Căbești—Bihor.

Ostași iubiți, voi ce urmați

A lui Isus povește...

Veniti la El, veniti mereu

La El ca să vă 'nvețe...

Urmați-L că e bun și drept

Cântați-L lui mărire...

Căci toți în veci numai prin El

Ajla—vom măntuire...

N. C. Răstea, Telega.

... Pe drumu 'ngust al suferinței

De-ți porfi tu crucea ta cu drag

Apoi cununa biruinței

O vei primi pe al morții prag.

... De vei alege calea largă

Ce te conduce la păcat

In iad o veșnicie întreagă

In grele chinuri esti legal.

... O clipă-i viața. Deci te luptă

In slujba Domnului Isus

Si-o veșnicie e răspălată

Ce o vei primi în ceruri sus...

I. V. Spiridon, stud. Avrig.

S'avem oricând în minte

A ne rugă ferbinte

Cu fruntea la pământ

Isus Biruitorul

Trimite-ne ajutorul

De-l cerem, ori și când.

... Dacă pe drum călătorim

Si alt tovarăș nu găsim

Aveam însoțitorul

El e cu orice călător

Ce-L cere călăuzitor

Isus Biruitorul...

Constantin Popa, cantică,

Sofrăcești—Roman.

In școala cea mare a Bibliei.

Câteva amănunte interesante și de folos.

Pentru școala cea mare a Bibliei dăm în acest număr cîteva amănunte interesante și de folos — culese și adunate de preaiubitul nostru împreună lucrător, fr. Ioan Marini.

O statistică despre Biblie.

Biblia întreagă are 66 de cărți, cu 1189 de capitole, 31.373 versete care cuprind 773.662 de cuvinte care au 3.566.480 litere.

Capitolul cel mai scurt din Biblie este psalm 117, iar cel mai lung cap. e psalm 119.

Mijlocul Bibliei este psalm 118, 8.

Cel mai lung verset este la Ezra, cap. 8. v. 9; iar cel mai scurt la Ioan 11. 55 și Ioan 2. 2.

Cuvântul »și« e scris în Biblie de 46.227 de ori. Cuvântul »Domnul« de 6.855 de ori. Cuvântul »vinde« e scris de 1900 de ori, iar cuvântul »dute de la Mine« de 2 ori.

Cuvântul »Nu te teme« e scris de 97 de ori în N. T.

— în V. T. sunt 800 de profetii și în N. T. 200.

Biblia întreagă conține 31.000 de făgăduințe.

Despre Domnul Isus Hristos e scris în N. T. de 1853 de ori.

In Noul Testament se vorbește despre a doua venire a Mântuitorului în 260 de capitole de 300 de ori.

Despre Duhul Sfânt e scris de 500 de ori.

— In N. T. se află 1.000 de locuri diu V. T.

Apocalipsa face 245 aluzii la V. T. Epistola către Evrei 85, Ep. către Corinteni 53, Galatieni 16 iar Ev. Matei 100.

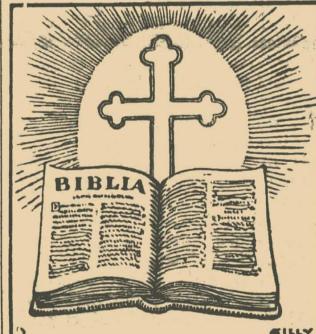
Trimisă de fr. Iardă Petru, Rebișoara—Năsăud.

O Biblie urlase.

La sediul Societății pentru crucea Bisericii din Anglia se găsește o Biblie urlase.

Inălțimea ei măsoară 1.57 metri lățimea 1 m. și 6 cm., iar grosimea e de un sfert de metru.

Deschisă, măsoară 2 m. și 37 cm.

Cartea are 175 de foi de carton foarte solid. Pe aceste file s'a fixat textul scris cu mâna al Bibliei, la care au lucrat 12 mii de persoane.

S'a socotit că ar trebui 4476 bucăți din Bibliele mici pentru a ocupe atâtă loc că cuprinde, această uriașă carte pe care abia o pot ducă 6 oameni.

Biblia aceasta are de scop să arate locul de frunte pe care îl ocupă și trebuie să-l occupe cuvântul lui Dumnezeu, în viața poporului englez, care dacă a ajuns cele dințău popor apoi, aceasta o datează acestei cărți sfinte Bibliei.

Ca să fii tare în Scripturi.

Citește zilnic, citește regulat cuvântul lui Dumnezeu. Astăzi singura călăuză pentru a ajunge să fii tare în Scripturi.

O uitătură azi, una măne în Biblie, n'aduce mare folos.

Dacă însă îți umpli cămăra înimeei cu adevărul comorilor din sf. Scriptură, în clipe grele vei avea înțelesuna la îndemâna o mulțime de locuri din Biblie cari te vor măngâie și atâta că făgăduințe cari îți dau iarăși viață și îți luminează orice întuneric. O, dacă face să fi stare în ceva, apoi fii tare în Biblie. E tăria care ține totdeauna.

„Să prăznuim dar Paștile“

„dar nu cu aluatul cel vechiu, nici cu un aluat de răutate și vicienie, ci cu azimele curăției și ale adevărului... curății dar aluatul cel vechiu ca să fiți o plămădeală nouă“ (I Corinteni 5, 7, 8).

In Vechiul Testament, aluatul închipuia păcatul, putrezirea, străcineaua. De aceea se vorbește în atâtea locuri din Vechiul Testament, despre ferirea de aluat.

Așa era și în timpul Paștilor evreieschi. Timp de 7 zile, aluatul era scos din case. »Timp de 7 zile veți mânca azimi și veți scoate aluatul din casele voastre« (Eșire, 12, 15).

Prin icoana astăzi Domnul le grădă Iisrailenilor să și ferească viața de aluatul cel rău al străciniunii și al păcatelor. Să prăznuiască Paștele scoțând »aluatul« din casele lor și din viața lor.

Această icoană grășește și pentru Paștele noastre. În acest întemeles a scriș apostolul Pavel Îndemnul: »Curății aluatul cel vechi ca să fiți o plămădeală nouă, căci Hristos, Mielul nostru de Paști, a fost jertfit pentru noi. Să prăznuim dar Paștele nu cu un aluat vechiu, nici cu un aluat de răutate și vicienie, ci cu azimele curăției și ale adevărului...« (I Corinteni 5, 7–8).

Deci afară cu »aluatul« cel rău din casele noastre și din viața noastră! Să nu numai de Paști, ci pentru totdeauna.

De trei ori a spus Mântuitorul să ne ferim de trei feluri de »aluat« rău.

»Feriți-vă de »aluatul« Saduchelilor« (Matei 16, 16). Saduchelii predicau că nu este Invieră și viață de apoi. Deci feriți-vă de »aluatul« cel rău a celor necredincioși; și

ateilor și nebunilor cari spun că nu este Dumnezeu.

»Feriți-vă de aluatul Fariselloare« (Luca 12, 1) adecă feriți-vă de viața cea fătănică, plină de spoișală și minciună.

»Feriți-vă de »aluatul« lui Irod« (Marcu 8, 15) care întrebă cu viscăg după Isus »să l-se închine« și tăia capul lui Ioan — ca să și-țină jurământul. Feriți-vă de evlavia cea mincinoasă, care strigă »Doamne, Doamne, dar nu face voia Domnului!... feriți-vă de »litera legii«.

În locul acestor »aluaturi« Mântuitorul ne-a lăsat »aluatul cel nou« dela Matei 13, 35, cu care să ne dospim într-o viață nouă.

Evreii serbează și azi praznicul azimilor. Ar trebui să serbeze și ei pe Mielul lui Dumnezeu dar ei serbează tot numai icoana. Orbia sufletească li înpiedecă să vadă pe Cel din icoana praznicului lor. Vai în ce grozavă orbie sufletească trăește și azi poporul lui Israël...

Dar să nu-i osândim numai pe evrei. Si creștinii de azi sunt un fel de evrei, cari serbează Paștele, fără să-L cunoască pe »Mielul« de Paști. »Mâncănește Paștele, dar nu cu »azime« de curăție, ci cu petreceri și desfășări lumești. De la Evrei par că a luat și poporul nostru »litera legii« care »omoară« Duhul.

Deci afară cu »aluatul« cel rău din casele noastre și din viața noastră — acum de Paști și pentru totdeauna!

Ce spunea un preot.

Până a nu fi Oastea, veneau la împărtășanile d'abia câte 20 — acum vin câte 2—300.

De când a luat ființă Oastea Domnului la noi, tot mai mult începe lumea să se deștepte. Pe lângă cei intrăți în Oaste, mulți din cei care erau mai nepăsători și înstreinăți de biserică, s-au apropiat de ea prin această mișcare. Ca dovadă este și multă grăitorul fapt, că înainte de a fi Oastea Domnului aci, în cele trei posturi mai mici de peste an nu se pomenea ca cineva să se împărtășească cu sfintele Taine. Abea în postul mare al patimilor și învierii Domnului, se apropiau 20 mult 22 de persoane de cereasca masă și împărtășiri. Acum, în toate posturile, vîn căte 40—50 de se împărtășesc.

În postul Nașterii Domnului au fost vre-o 70 de persoane la cunoscere. Iar în postul acesta mare în loc de 20—22 căți veneau până

a nu fi Oastea, acum vin între două și trei sute de persoane la Iisvorul cel nescat al Jefrei Mântuitorului.

Îată, »o dovadă vie, despre cele ce face »Oastea Domnului« în biserică noastră.

Într-îmbăna, oare pentru asemenea fapte nu se spune că suntem anticanonici, și că tindem spre sectarism? Totuș, să se spie că cel ce ne-a adus cu trup și suflet în biserică Mântuitorului, și ne-a apropiat cu credință de cel ce se jertfește sub chipul păinii și al vinului, în fiecare sf. Liturghie, este smeritul slabănog »Iosif«.

Mulți poarte nici n'or vrea să-i mai auză numele, însă... Adevărul ori că ai voi să L acoperi, El este făcut din materii vulcanice, și singur se descopere.

I. Opris, ostaș.

Ce poate face credința.

Era după o luptă grea. Între rănișii unui spital, era și un Tânăr toboșar căruia trebuia să i se facă o grea operație.

Își dăde cloroform pentru a-îndormi, dar bolnavul nu vrut să-l ia. »Tinere, pentru ce nu vrei să iezi cloroform?... Ai perduț mult sânge și nu vei putea suferi operația fără să fii adormit...«

»Domnule Doctor, zise Tânărul, era într-o Duminecu după amiază, când eram în vîrstă de 9 ani, mi-am dat înimă Domnului Isus. De atunci mi-am pus totă încrederea într-o insulă. Cu aceeași credință aștept și acum ajutorul Lui. El e sprințul și ajutorul meu. El îmi va ajuta când îmi veți tăia măinile și picioarele...«

Doctorul îl îmbla să bea cel puțin răchiu, dar Tânărul îi zise din nou. »Domnule Doctor, aveam abia 5 ani, când într-o zi, mama a fugenchiat lângă mine, mi-a înfăsurat gâtul cu brațele, și mi-a zis: »Carol, vreau să rog acuma pe Domnul Isus să-ți ajute ca niciodată să nu

guști vre-o picătură de băutură spirituasă.

Tânărul tău a murit din pricina băuturii și zace în mormântul săpat de această patimă. Eu am jurat să te cresc cu ajutorul lui Dumnezeu în aşa fel, încât să poți înștiința pe tinere să se ferească de acest pahar amar... Am 17 ani și n'ram gustat vreodată o picătură de alcohol...«

Si acum, când poate, în curând voi sta înaintea lui Dumnezeu, voi să mă trimiteți la El cu răchiul pe buze? Începeți operația și vă promit că nu voi scoate nici un geamăt...«

Si s'a ținut de cuvânt.

Când doctorul s'a apucat să desfacă oasele, își băgă colțul perinei în gură zicând: »O, iubitul meu Isus, rămăci acum lângă mine!« Si n'a scos nici un geamăt de durere în tot timpul operației. — Cât de mult poate credința și încredere tare îi Dumnezeu!...«

I. Marini, inv.-ostaș, Sibiu.

ISUS BIRUITORUL.

Doamne, par că văd mulțimea Ce pe Tine Te nsoșea Când mergeai către Golgota Să purtau o cruce grea.

Să gădesc așa în mine: Câtă chinuri ai primi! Ba chiar ai răbdat Stăpâne Ca să fli și răstignit.

Mă gădesc cătă răbdare In tot timpul ai avut, Mai ales că Tu, Isuse O, nici un rău n'ai făcut!

Dar când oamenii crezură Că de Tine au scăpat, Tu atunci ca o lumină Din mormânt ai înviat...

Azi prin versurile mele Nu voesc o, Domnul meu Să osândesc pe aceia Ce Ti-ai făcut mare rău.

Ci mă uit și eu în lume Si vai, după fața ani, Tu ai Domnul meu prea dulce În că foarte mulți dușmani.

Iti văd cum mereu încearcă Să te ncue'ntr'un mormânt, Ca să nu se mai audă De numele Tău cel sfânt.

Însă când socot sărmanii Că ești mort, că nu mai vezi, Biruitor peste toate Tu, Isuse învezi.

I. Tuduscuc.

„Pot eu oare să nu iubesc pe mama mea?“?

Prea Cucernice Părinte Trifa. Sună doi ani, de când auzit-am sunetul sărat de redescăptare la o viață nouă, la o viață trăită pentru și cu Mântuitorul Isus Hristos. Sună doi ani, de când am auzit glasul Domnului că mă cheamă la picioarele Crucii prin gornistul Lui.

Sunt doi ani, de când am auzit cuvintele blânde, pline de foc cerc ale sfintei tale, chemându-mă la o viață nouă și care s'au întărit adânc pe ceara inimii mele.

Si de atunci mă hrănesc cu hrana cea sfântă. În acest timp am putut și eu culege multe învățături sfinte, pe care cred eu că nu le-ai fi putut căpăta nici la cea mai înaltă școală din lume și nici un alt dacă n'ar fi putut schimba sufletul meu. Sufletul meu a avut bucurii mari. Inima mea a trezită de bucuria sfântă la marile adunări frătești la care am luat parte.

Am gustat clipe de mulțumire sufletească, atunci când citeam învățăturile sfinte pe care Sfinția ta mi le-ai dat prin foi și cărti.

Văzând însă cele ce s'au întâmplat în ultimul timp, văzând ura ce se deslăunue contra celui ce mai

mult de căt toti a muncit pentru propășirea credinței strămoșești cred de cuviință să-mi spun și eu cuvântul: »Pot eu oare să nu iubesc pe vecinul meu care mi-a făcut un bine?«

Pot eu oare să nu iubesc pe mama mea, care m'a crescut, m'a legănat, și m'a purtat la sănul ei plângând nopți întregi și rugându-se la Dumnezeu să-i ţie odorul? Pot eu oare să urăsc pe aproapele meu care m'a scăpat dela o primejdie? Nu! Niciodată.

Cum dar să nu iubesc pe cel ce m'a deșteptat din somnul cel greu ai păcatelor?

Ba mai mult! Cum să mă despărțe de cel ce a muncit zi de zi pentru a-mi da mie prin foi și cărti mama cea cerească? Cum voi putea eu să mă despărțe, de cel ce m'a scăpat dela peire? Cum să mă despărțe, de cel ce m'a deșteptat cu un minut mai înainte de a cădea în prăpastie? Nu! Niciodată nu mă voi despărții de sfintia ta.

Inainte cu Isus Biruitorul! Eu și cu ai mei frați.

Ion Negreanu, ostaș student-teolog, Negreni—Gorj.

Dela Oastea Domnului din Darabani—Dorohoi.

In ziua de 25 Martie, frații ostași au avut o binecuvântăție manevră în com. Păltiniș, satul Ivancău. Au luat parte frații din satele învecinate, care sunt: Cojușea, Tioasa, Bajura, Concesti și Darabani. A luat cuvântul fr. Nică Negru din Darabani, vorbind despre Biserica și înălțarea ei.

Fratele Costache Iordache din Bajura, a vorbit despre greutățile ce au fost, sunt și vor mai fi. Fr. Costică Borș din Darabani a vorbit despre patima fumatului, iar Tânărul frate Teodor Borș prin cuvântul său a sguduit inimile ascultătorilor...

Prin cântări și rugăciuni s'a adus slavă Celui de sus.

„Invierile“ de pe fronturile Oastei Domnului.

Dăm aici o pagină întreagă cu „Invieri“ de pe fronturile Oastei. Iată aici se arată în toată măreția ei, lucrarea cea binecuvântată cu dar de sus, a Oastei. Ea a inviat și învie mereu sufletele perduite la o viață nouă. Asta este, iubiți frați, bucuria Invierii noastre. — Această pagină este întocmită de preaiubiții noștri frați, Ioan Marini și Nicolae Vona.

O zguduitoare mărturisire. — „Sunt 15 ani de când pândesc să te omor“.

Slăvit să fie Domnul! Oastea Domnului a îngrenunchiat atâtea suflete la picioarele Crucii, unde au aflat Înțelegerea cum trebuie să se mărturisească și să se împărtășească cu adevarat. Pun înainte o minune, pot zice din cele multe, într-o zi intră în casa fr. Gligor Vasili din Petrești un om din comuna vecină — Răhău. Față-i era transfigurată. Erau semnele unui om ce purta o grea povară pe suflet.

Cuvintele lui cele dintâi au fost: »Frate te rog să mă eri, în numele Domnului îți cer erare. Sunt 15 ani de când am purtat în sufletul meu ură și răsbunare. Sunt 15 ani de când te pândesc să-ți curm viață, și ochii au început să verse lacrimi.

Fratele Gligor rămâne uimit de cele ce se petrec în fața lui.

Și omul urmează istoria! Iți mai aduci aminte de când erai păstor la câmp? Și mai bătu fiindcă m'am împotriva să-ți las vacile să mi-le

Inchizi? Atunci eram băetan dar și-am jurat răsbunare. După ce m'am făcut mare te-am pândit de atâtea ori să te omor, dar văd că Domnul te-a păzit.

Atunci au dat mâna și s-au iertat printre lacrimile ce picurau din ochi la amândoi.

Fratele din Petrești i-a dăruit un Noul Testament în semn de erare.

»În acești 15 ani — a mai spus acel frate din Răhău — m'am mărturisit și împărtășit dar ură din suflet nu s'a sters nici o clipă«.

Dar care a fost cauza trezirii acestui suflet? Venise în atingere cu frații ostași din juri!

Auzise apoi că ostașii din Săsciori fac o priveghere în noaptea anului nou. A venit și el atras de ceva, și aici în atmosfera binecuvântată a rugăciunilor s'a petrecut în sufletul lui marea schimbare, Duhul săntătății a arătat icona sufletului, și apăsat de povara grea a căutat ușurare! ... Ilie Marini, ostaș, Săsciori-Alba.

Eu ca și Zacheu am fost!...

*Eu ca și Zacheu am fost.
Poate și mai păcătos!
Ca Maria Magdalena
Eram gata pentru Ghenea!*

*Mai-nainte eu eram,
Ca și omul cel sărman;
Care sub casă avea
Comoară și nu știa.*

*Nu-mi păsa nici de păcate
Eu, le săvârșiam pe toate,
Fără ca să mă gândesc
Că pot să mă prăpădesc...*

*Domnul însă s'a ndurat,
Din păcate m'a chemat
S'am primit să-l cauți și eu
Toamă ca — de mult — Zacheu.*

*Sfânta Biblie ne spune
La Eclesiast: anume:
»Tinere, bea și petrece,
In lume te veseleste!...*

*Dar să stii că mâne — poate —
Ai să dai seama de toate!...
Rămândă fără cuvânt
Inaintea Celui Sfânt! (Ed. 11, 9).*

*Mă gândește la viața mea
Cât s-a luptat Satana
Să mă facă să hulesc
Numele-ți Dumnezeesc.*

*Însă Tu Iisuse bland
M'ai chemat mereu plângând
Sîntinând Tu braful Tână
M'ai scăpat de cela rău.*

Fr. St. Viță jud. Mehedinți,

Un orb care vede.

*Prea cucernice părinte Trifa!
Vin și eu cu o scrisoare. Suflețul meu care fusese în mare necaz a aflat măngăiere și alinare prin cărțile și foile scrise de sfintia Voastră.*

Când eram copil și am început să cunoștin binele și răul, satan a pus stăpânire pe mine dându-mă pe măne la 3 ucenici ai lui. Acești 3 ucenici ai lui satan erau: rachiul, furatul și înjuratul.

Apoi ducându-mă în război, sub ploaia de gloante, îmi căntam săparea de moarte, dar în zadar. Mă gândeam că numai Regele Tărilor m'ar putea scăpa de pe front, din calea morții. Dar sufletul, care era în lanturile lui satan, îmi șoptea despre alt Împărat.

Despre Cel ce și-a vărsat sângele pentru mine. Dar eu, omul lumesc, am răs. Totuș cineva din mine îmi spunea: să-mă rog. Și m'am rugat...

Eram în luptă pe front. Tunurile bubuiau și deodată m'am trezit pe pat de spital. M'au trezit doctorii cu înjecții. Dar m'am trezit orb. Rămăsesem orb de tot. Intre-

„Am dat 80 mii pe 2 patefoane,
dar le-am făcut să amuțească“...

O mișcătoare mărturisire pe care a rostit-o fratele I. Șutău, în adunarea noptii Domnului din comuna Pianul de sus, jud. Alba.

Mărturisesc că am fost un dusman al Oastei, am scos pe frații ostași din casa mea, dar frații au răspuns cu iubire. Am început să citeșc în sf. scripțură, în înămă-văzut starea sufletească ca într'o oglindă.

Am cheltuit bani grei pentru poftele deșarte. Am dat 80 mii pe 2 patefoane, cari azi stau cu gurile căscăte spre mine, dar le-am făcut să amuțească pentru toldeanu. Și

de vor mai cânta, vor cânta Domnului. Am intrat în rândurile fraților ostași și sunt fericit.

Deci avem sfânta datorie, spune frațele să iubim pe părinți. Trifa, cari ne-a adus la picioarele Domnului să gustăm din bucuriile sfinte ale unei vieți trăite cu Domnul. Deci nu îmi măhnit iubitul nostru părinte, că toti copiii pe care îi aș dăscăt vă purtăm în suflete. Că mai sunt frați care vă batjocoresc? Aceia n'au fost născuți în sănul Oastei. Înainte cu Isus Biruitorul.

Ilie Marini.

Invie și o fică a lui Iair...

Preaiubițe părinte Trifa!

Citind cărțile ce mi-ai trimis ca o ploaie de binecuvântări cerești și adâncindu-mă în Sf. Scriptură și adâncindu-mă și în mine, am văzut, cu zdrobire de înimă, că de mare fîni este ticăloșia mea și a vieții mele. Copleșită de durere m'am hotărât să rup cu lumea și cu păcatul. Căci timpul e scurt și prețios pentru mantuirea sufletului.

Deci mulțumind Domnului Isus pentru că mi-ai ajutat să-l cunoști și eu, nevrednică, viu ca o oare rătăcită care și-a petrecut o parte din viață ei în niște pusturi în care o păndează pierzarea. Și Vă rog prea iubite părinte să mă primi și pe mine smerita, care vreau să mă adăpostesc de săgețile vrășmașului diavol sub brațele crucii depe Golgota, și să-mă înscrăti în Oastea Domnului Isus Hristos. Căci vreau

să incep o viață nouă cu Domnul, aproape de El și în ascultare de El, cerându-i și ajutorul Său puternic.

O, Isuse, Domnul meu,
Vreau să iei acum și eu
Din păcatul acesta

Să mă înscrui în oastea Ta.

Și Te rog, Te rog fierbinți,
Primește-mă, Doamne sfinte,
Pe mine care-am venit
Ca și fiul rătăcit.

Și dă-mi, scump Mantuitor,
Darul cel biruitor
Care mi-lai căstigat
Când săngele Ti-ai vărsat.

Și mai rog încă odată
Pe Maica cea preacurată
Să roage pe Fiul său.
Să mantuiește sufletul meu,

Eva I. Hanca,
în vîrstă de 16 ani,
Sadu-Sibiu.

Doi dușmani de moarte s-au îmbrățișat în sfânta biserică.

Cucernice părinte Trifa!

Domnul a binevoit să facă să rodească sămănătura ce au făcut-o în vară trecută cercașii Oastei de pe Valea-Strelului. În comuna Nucșoara, Oastea sporește sub păstorirea părinților. Ilie Ștefănie. În această comună erau doi frați trupești: Ioan Cornea și Roman Cornea, cari au trăit în dușmanie de moarte timp de 5 ani. Acum prin mijlocirea fraților ostași și a părinților Ștefănie și prin fr. Maier Lazăr, care aleargă mult prin aceste părți, cei doi frați i-a învrednicit Tatăl ceresc, ca în numele Fiului Său, să se îmbrățișeze cu dragoste în sfânta biserică. Și lepădându-se de armele diavolești s-au înarmat prin Noul Testament cu armele duhovnicești și s-au înscris în Oastea Împreună cu alți consăteni.

Slăvit să fie Domnul.

Gh. Muntean, Batiz-Hunedoara.

Era să mor ca un mucenic al iadului.

Am mai strigat odată prezent la datorie, dar trebuie să strig din nou și să-mi dau examenul acum după 7 ani de școală. Declăr: îmi iubesc biserică și pe toți slujitorii ei. Sun supus Erarhului și duhovnicului meu și din punct de vedere administrativ și canonice. Dar nici de sf. ta nu mă pot despărți căci tu pot părașii dragostea cea dințăru.

Iubite Părinte, mi-aduc aminte de noaptea de 20/21 Ianuarie 1928, când după o sărbătoare sdrăvenă în ciostea sf. Ioan, după o noapte de bieție, era să mor ca un mucenic al iadului. Dar, prin sf. voastră, mi-a venit scăparea. Aveam foile

abonate și le citeam. A doua zi m'am hotărât să intru în Oaste... Astfel, scăpând dela moarte am trecut la viață.

Slăvit să fie Domnul.

Filip Turcan, Păjota-Bălti.

Am fost omul desfășării...

Am trăit mult timp
că povară grea
La Isus nu m'am gândit
nici la viața mea.

Eram omul desfășării
fără să gândește
Că vol da seama înaintea
Tatălui ceresc.

Lumea era pentru mine
și eu erau pentru lume.
Fără să rostesc din gură
vre-un cuvânt de rugăciune.

Dar văzând o rază de lumină
raza Domnului Isus.

A pătruns în mine dorul
de cuvântul cel de sus.

Atunci traiul de-altă dată
și povara grea

Acum e'n mișcarea Oastei
bucuria mea.

Doamne înțineți plângere
după jertfa-Tăi sfântă

Ajută-mă Doamne Sfinte,
s'ajung la îsbândă.

Florea Călin
ostaș, Vănători-Teleorman.

Un cuvânt de încheiere.

Dragi, ceteror, vă plăcut pagina aceasta? Vedeti, acestea sunt roadele cele mai de preț din ogorul Oastei Domnului. Acestea sunt biruințele Oastei Invierile de pe fronturi. Și sunt multe de acestea pe fronturi. Noi nu cunoaștem de căt puține. Cei de pe fronturi sunt multe. Noi îrgămă să-nile trimează și nouă la foaie ca să spicuim din ele. Căci de acestea, ca cele din pagina aceasta, ne trebuie nouă la foaie. Ele sunt multă grăioare. Mișcă și înimile cele mal impietrite.

Slăvit să fie Domnul!

N. V. și I. M.

In drum spre Canaan, spre făgăduinții.

Până la sfârșit cu Mielul de Paști, care ne-a scăpat din Egipt.

Suntem în prasnicul cel mare și sfânt al Paștilor. Suntem în ziua pe care »a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într-ânsa«.

— Dar, o, astăzi de puțini creștini ar putea spune corect în ce anume să bucuria și vesela de Paști. Să cercetăm puțin acest lucru în lumania Bibliei.

Sărbișoarea Pastelui o aflăm și în Vechiul Testament. E prasnicul pe care îl serbă — și-l serbează și azi — ludele într-un amintire săpării lor din Egipt. E prasnicul de bucurie și multumire lui Dumnezeu pentru scăparea din robie. »Să Dumnezeu a grăbit către Moise zicând: aduceți-vă aminte de ziua aceea când ați ieșit din Egipt, din casa robiei« (Exire 13, 3) și pomenirea acestei zile să o prăznuji ca o lege veșnică pentru urmașii voștri« (Exire 12, 14).

— Iar praznicul Paștelor din Vechiul Testament e legat de Mielul Pascal. Israileții se trudiseră în tot chipul să scape din robie cea grea. Moise și Aron fusese și în audiția la Faraon. Începuseră și plăgile și urgiile cerești — dar totul părea zadarnic. Faraon nu ceda. Abia când sosit noaptea cea fieroasă a morții și un inger a uns cu sângele Mielului usorii caselor copiilor lui Israel (Exire 12, 21 — 27) — abia atunci a scăpată, plecarea și măntuirea. »Să când vezi mâncă Mielul să avezi mijlocul încins, încălitamele în picioare« gata de plecare (Exire 12, 11).

— Ce bucurie scumpă și sfântă vor fi avut Israileții în dimineața cea binecuvântată, când după 430 ani de robie s-au văzut liberi, plecați spre țara făgăduinții, spre Canaan. Iar această bucurie le venise prin sângele Mielului. Întrreaga lor călătorie spre Canaan trebuia să fie un cântec de slavă Mielului. Pentru bucuria aceasta, prăznuiau în fiecare an Mielul Pascal.

Păcat însă că Israileții au rămas numai cu icoana praznicului. Ei prăznuiesc și azi Mielul Pascal, dar nu cunosc și nu primesc »sâangele cel scump al lui Hristos, Mielul cel fără prihană« (I Petru 1, 18 — 20).

— Dar în icoana aceasta a Mielului de Paști am intrat noi. O trăim noi creștini. Prăznicul Paștelui e și prăznicul Mielului. E praznicul cel mare, de bucurie că omenirea a scăpat de robie cea de veacuri, a diavolului Faraon, prin Mielul lui Dumnezeu, care »a fost jumătate pentru păcatele și fărădelegile noastre« (Isaia 53, 5). Si prin jertfa Sa, ne-a deschis drumul spre Canaan, spre libertate, spre măntuire.

Prăznicul Pastelui e praznicul de bucurie al fiecărui suflet în parte, care a scăpat de robie diavolului Faraon, prin sângele Mielului și-a plecat spre Canaan.

Prăznicul Pastelor, e praznicul de bucurie al tuturor copiilor lui Dumnezeu care au scăpat din robia lui Faraon și înaintează spre Canaan.

Prăznicul Pastelor, e praznicul de bucurie și al nostru, al fraților și surorilor din Oastea Domnului care prin sângele Mielului am scăpat din robia Egiptului și călătorim azi spre Canaan.

În praznicul Paștelor să ascultăm și noi cuvintele Domnului: aduceți-vă aminte de ziua acea când ați ieșit din Egipt, din casa robiei. Să ne aducem aminte, iubiți frații ostași, căt de grozavă era starea noastră în robia lui Faraon. Să ne aducem aminte cum tângem și ne prăpădeam în acea robie. Să ne a-

ducem aminte că ne-am svârcolit noi să scăpăm din această robie — și totul era în zadar.

Câtă »am făcut noi« să scăpăm din această robie — și totul era în zadar. Să ne aducem aminte de ziua acea binecuvântată, când a venit ingerul Domnului și a uns »usorii« caselor noastre, cu sângele Mielului... a uns mintea și inima noastră, să înțelegem și să primim sângele Mielului, jertfa crucii.

Binecuvântată să fie ziua aceea și dimineața aceia, când după o lungă și grea robie am scăpat din Egipt. Binecuvântat să fie Mielul care ne-a scos din Egipt și ne-a plecat spre Canaan. Binecuvântat să fie Mielul care ne conduce spre Canaan. Drumul nostru spre Canaan, trebuie să fie un cântec de slavă Mielului. Împreună cu cetele ingeriști să-l slăvим și noi neîncătam pe Mielul.

*Slava Tie Miel prea sfânt
Slava' n cer și pe-pământ*

*Căci pentru al nost păcat
Cruce și moarte-ai răbdat
Sîn mormânt Te-ai îngropat
Slava Tie-Tî înălțăm
Sî frumos Te lăudăm
Căci din morți ai inviat
Sî pe toti ne-ai liberat
Ne-ai scăpat din grea robie
Amin Doamne slavă Tie*

Până la sfârșitul vieții noastre să înaintăm mereu sub binecuvântarea Mielului și pe urmele Lui. Cu Mielul prin pustie, până la sfârșit! Pe urmele Mielului până în sfârșit, până în Canaan.

Unui singur om pământean îl s'a dat să privească în bucurile Raiului: evanghelistul Ioan (arătările din Apocalips). Iar ceace l'a impresionat mai mult pe Ioan din căte a văzut în Rai, a fost Mielul. În toate părțile vedea pe Mielul, la care se lichiau cei măntuși prin sângele Lui.

În deosebi l'a impresionat pe Ioan »gloata cea multă, pe care ni-

menea nu putea să o numere din orice neam, dinorii ce seminție, din orice nord și din orice limbă, care stătea înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe cu ramuri de finic în mâini«. (Apocalips 7, 9 — 10).

— Să când a întrebat Ioan, cine sunt aceștia? i-să răspuns: »aceștia sunt cei ce și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului... și de aceia nu le va mai fi foame și nici sete, căci Mielul va fi Păstorul lor, și îl va duce la isvoarea apelor vieții, și Dumnezeu va sterge orice lacrimi din ochii lor« (Apocalips 7 — 14 — 17).

Aceștia sunt cei »144 de mii, cari îl urmează pe Mielușelul ori unde ar merge« (Apocalips 14, 1 — 4).

In ceata aceasta, în gloata aceasta trebuie să fim, iubiți mei frați ostași și noi — duhovnicește — aci pe pământ.

Răscumpărăți prin sângele Mielului, să mergem și noi pe urmele Lui călând și biruind. Împreună cu cei 144 de mii, să-l urmăm și noi pe Mielul, »orunde ar merge«. În pustia călătoriei noastre să-l lăsăm pe El să ne călăuzească la păsun verzi și izvoare de viață, până vom ajunge la Iordan.

Si să-i chemăm și pe alții în această sfântă călătorie. Să strigăm pe orice suflet să iasă din Egipt. Să iasă din robie cea grea și umilitoare a lui Faraon, a păcatului. Si să plece cu noi, spre Cinaan, spre țara făgăduinței. Să răsună pe tot locul cântarea noastră de cheamă:

*Haldeți spre Patria cerească,
Haldeți creștini spre Canaan,
Lăsați și grija cea lumească,
Fugiti din drumul lui satan.*

*Haldeți creștini, Domnul ne cheamă
Cu glasul Său dulce și bland,
Ne spune ca o scumpă mamă:
Veniți, veniți copii curând.*

*Veniți dar nu mai stați pe gânduri
Fugiti de porcul lui satan,
Veniți călând în rânduri, rânduri,
Veniți creștini spre Canaan.*

Mărturia firii despre înviere.

Cum poate să mai invie un om odătă ce a murit și ești mort.

Așa spun necredinciosii Dar iată și firea vine să spună: este înviere.

Astfel, în anii trecuți s'a făcut încercarea cu grău aflat în morminte faraonilor din Egipt... După o »odihină« de 4 mii de ani, puse în pământ, semințele au încolțit, au crescut și rodit.

Acum de curând, prof. Becquerel din Paris, a făcut dovada cum unele semințe au încolțit după 159 de ani. Si dacă s-ar putea scoate apa din ele, a declarat profesorul, ele ar putea încolții și după sute de ani.

Tot așa vor »încolții« și oasele uscate, »semănat« în țărâna, când va suna trâmbita învierei și a judecății. Si se vor scula unii întru învierea vieții iar alții, întru învierea judecății.

Doamne ajută-ne să putem învia și noi întru învierea vieții și a slavei Tale senine.

Veniți... — La 3 Maiu — 40 de zile dela plecarea soției mele spre Domnul.

Dragul și scumpul meu frate, părinte Iosif!

Dragii și scumpii mei frați ostași!

Dragii și scumpii mei ceteritori ai acestei foi și prieteni a Lui Iisus Hristos!

Dulcea mea soție, ce mi-să dat de Domnul (Ințel. Sirah 26, 3), ce mi-să rănduit de El (Pildele lui Solomon 19, 14), — care m'a fericit (Ințel. Sirah 26, 1), m'a veselit (Ințel. Sirah 26, 2) și m'a desfășurat (Pildele lui Solomon 18, 22). Care mi-a fost mai scumpă decât pietrile cele de multă preț (Pildele lui Solomon 31, 10), — care mi-a fost dar peste dar (Ințel. Sirah 26, 17), un urias sprinț moral, și o cunună (Pildele lui Solomon 12, 4) și o podobă preafrumoasă a vieții mele — presbitera Eufimia, sora în Ostașia Domnului și Fr. Fr. V. V. și roabă a lui Dumnezeu, — după o suferință de o boală nemiloasă a plămânilor, timp de 13 ani, — după acest cuptor, în care se lămurește inima omului (Pildele lui Solomon 17, 3), în frumoasă vîrstă de 37 ani, la chemarea Domnului să a despărțit cu ancora depe tărâmul pământului, lăsându-mă în susținuturi, plângere și tânguire (Facerea 23, 1-2; 50, 1-3; A 2-a a Împăraților 18, 33 — Marcu 16, 10 și Ioan 11, 33, 35), — și-a plecat spre tărâmul veșniciel, la Domnul oştirilor cerești.

Si această chemare a sufletului soției mele, Domnul a făcut-o în prea înlătări și a Bunel — Vestir. Si tocmai când dulcea mea soție citea adâncită într'o cărtică de rugăciuni. — Domnul i-a adus vestea zâmbirii, începutului a unei veșnice, iar mie — vestea omenești tânguirii și plângerii pentru dueroasă despărțire, și — vestea morții și pentru mine, pentru care să mă pregătesc cu vrednicie — în privileghere și în trezire. — Ca acolo după usă mortil să ne revedem cu soția iarăși, în mai mare bucurie, pe care ne-o păstrează Domnul, dacă voi muri în lupta Lui cea

sfântă cu steagul Crucii în mâna.

Rugăj-Vă, iubiților (Iacob 5, 16), pentru fericirea sufletului soției mele, — ca Domnul să-i facă loc în cetatea sfântă a Ierusalimului ceresc.

Rugăj-Vă, iubiților, și pentru mine, păcătosul. — Ca Domnul să mă ridice din durerea, în care mă aflu.

Iubiților mei! Vineri, în săptămâna luminării a Sfintei Invierii se împlinesc 40 de zile în călătoria sufletului adormitei — spre judecata Domnului. — Aceia, lângă adormita, se va face Sf. Liturghie și parastas pentru odihna sufletului ei. Precum zilnic le facem acestea, până la 40 de zile.

Rog cu toată dragostea mea pe toți cei ce vor putea (spre măngăreala mea și bucuria soției mele) să vine în satul nostru, la mormântul proaspăt ai adormitei, unde vor picura o lacrimă de dragoste creștină, și vor trimite spre Cer tâmaia rugăciunii lor curate. Ca din aceste sfinte să răsără Inviera sufletului scumpel mele adormite — spre viață veșnicie.

Domnul să binecuvinteze pe toți cu bogatete Sale daruri cerești și pământești!

Gara pentru coborâre — Lipcenț, prin Bălti.

Păr. Vladimir — din Olinjeni.

Veniți la Oastea Domnului!

Dragi creștini, ce stați în slujba Lui satan vicin și rău,
Iar treziri-vă odată
și veniți la Dumnezeu.

Nu vedeti cum uigășul
Iși tot bate joc de voi?
Nu vedeti cum frații voștri
Contra lui duc azi răsbol?

N'auzăți un glas prea dulce
Care vă cheamă dulos?
Iar veniți acum cu toții
În oștirea Lui Hristos!

Nu lăsați de azi pe mâine
Cum săptea cel smintit
Că veniți în rânduri, rânduri
La Isus cel răstignit.

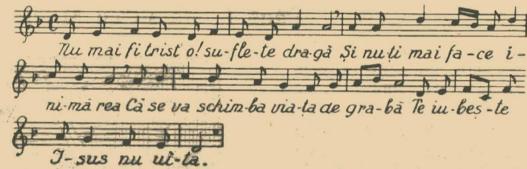
De amânați po căină,
Poate c' o să vă căiti.
Moartea, uite stă la ușă!
Veniți, fraților iubiți!

Deci acum când și natură
Iar se înosește frumos,
Inoiti-vă cu toții
În veșmântul Lui Hristos!

I. Tuduscuc.

Toți defăcătorii noștri de cărți și foi. În numele Domnului îi rugăm pe toți defăcătorii noștri de cărți și foi să ne ajute în lupta și munca grea ce o ducem, purtându-și la rând soțotile. Acum cu prilejul sărbătorilor, să-și încheie soțotile și să ne trimítă sumele restante pentru a să putem răzbi înainte.

Nu mai fi trist o suflete dragă.*

Nu mai fi trist o suflete dragă
Să nu îți mai facă inimă rea
Că se va schimba viața degrabă
Te iubește Isus nu uită!

Ai tu nădejde în Domnul Preasfânt
Să mai des roagă-te cu multă foec
Să primevești pacăea cea sfântă
Liniștindu-te iarăși pe loc.

* O duioasă cântare adusă de frații din Ruginoasa—Baia, de fr. Alex. Morar.

Frații dela redacție.

Foaia aceasta le duce fraților dela fronturi și o bucurie deosebită. Din felul cum e făcută, frații vor afia că la Redacție, pe lângă părintele Iosif, lucrează din greu și frații Ioan Marini, Nicolae Voica și Traian Dorz.

Sunt 3 tineri frați, pe cari păr. Iosif, i-a chemat. În numele Dom-

iar când valurile și furtuna
Iți răpesc din nou linisteata
I-ți ridică privirea spre Domnul
Car din nou iar te va măngădia | bis
Viața noastră Hristos ne-o conduce
Să 'n tot locul ne-o fi de ajutor
Dăruindu-ne tot ce dorim noi
Dragul nostru și scump Salvator. | bis

Inci din toamnă, iar fratele Voica coboară la Sibiu decători avem lipsă.

In felul acesta, lucrul Domnului merge înainte cu și mai multă izbândă. — Slăvit să fie Domnul!

HRISTOS A INVIAȚ.

Doar căte-o stea pe boltă, abia mai licărește
Lumina începe să apară și pare să sfătuie
Iar firea amoriță ce-a stat o iarnă toată
Imbrăcă și podobădă ce-a stat și dânsa moartă.
Pe turle, prin biserică se vad multe lumini
Iar clopoțe strigă... scușătă vă creștină.
E zile de primăvară, e sfântă Invieră
E ziua cea mai mare ce sufletele cere
Le cere să sănătate, să vînd la Isus
Le cere Inviera spre sferele de sus.

Azi este plin văzduhul de sunet și de cânturi
Să zgombotul de toacă se-năpârte prin vânturi
Să sufetul mai tare, mai sfânt învăpătă
Când buzele spun dulce: »Hristos a inviat...
Natura se frezează din visul amorță
Să'n nou veșmânt îmbrăcă a Domnului pământ;
Iar firea parcă și spane în murmur ne'nectă:
Trezește te creștine... Hristos a inviat.

I. Miron, ostaș,
Orhei—Basarabia.

Către frații ostași din toată țara

Abonați, desfaceți și răspândeți foia „Isus Biruatorul”.

Alăturăm în acest număr și liste de abonamente.

Cu toate greutățile, pe cari singur Domnul le știe mai bine — ne-am silit să trimitem din greu hrana duhovnicească la fronturi. Foaia aceasta ne este mărturie. Si cu ajutorul Domnului vom continua făcând din foaia aceasta cea mai de suflet ziditoare foaie din căte s'a tipărit cândva în țara aceasta.

Așteptăm însă sprijinul și ajutorul tuturor fraților ostași. Unul pentru toți — a fost totdeauna parola părintelui Iosif. — Iar la această parolă, așteptăm ca frații să răspundă și ei: toți pentru Unul, toți pentru Domnul și lucrarea Lui.

In numele Domnului rugăm pe toți frații ostași să aboneze, să desfacă cu numărul și să ajute pe tot locul răspândirea acestei foii. In numele Domnului strigăți iarăși apelul nominal și așteptăm să răspundă toți: »Prezenți la datorie».

Trimitem în acest număr cărți postale cu liste pentru abonarea foii. Hristos a inviat și Slăvit să fie Domnul!

„O casă de odihnă pentru cei ce ne vor cerceta”...

Prea cucernice Părinte Trifa și iubiți frați în Domnul Isus Hristos.

Vă aduc la cunoștință să publicați la foia noastră dragă »Isus Biruatorul — ca odată cu sfânta Invieră — care o așteptăm la Mântuitorul nostru Isus Hristos, adică dela 28 Aprilie 1935 — aduc la cunoștință că am pus în slujba Domnului o oadă mobilă pentru toți frații din întreaga țară, pentru odihnă, care au dragoste a ne cerceta, mai cu seamă pentru frații ostași din județul Buzău.

Cine are dragoste să-ne cerceteze, poate veni în fiecare Duminică la Biserică Banu din orașul Buzău unde se ține și adunările Oastei Domnului, dela ora 4 până la ora 7 seara.

Având în fruntea noastră ca conducători ai Oastei pe prea cucernici preoți ai parohiei Banu din orașul Buzău. Preotul Chiril Po-

pescu, Grigore și Dobrescu, așa, că frații care vor veni pentru a ne cerceta și nu vor avea gazdă, pot găsi la fratele nostru în Domnul Isus Hristos, Preda Lavrinte, pensionar c. f. r., Strada Aurel Vlaicu Nr. 10, Cartierul Mihai Viteazu, Buzău, iar din partea Martei se va găsi fiecare frate.

Toatădată mai aduc la cunoștință fraților, care ne vor cerceta vor găsi și diferite cărți religioase dela Editura Oastea Domnului că și alte edituri și dela Librăria Cărților Bisericești din București. Iar care nu le avem le putem procura pentru fiecare frate, deoarece eu pot merge în tot cuprinsul țării, fără mare cheltuielă.

Dumnezeu să-ne întărească în credință și să urmăm pe Isus Biruatorul.

Frate mai mulți în Domnul, Preda Lavrinte, Buzău.